

Львівський національний університет
імені Івана Франка
Факультет культури і мистецтв

ВІСНИК ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СЕРІЯ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

**БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК ЗМІСТУ
(2001–2006)**



Львів 2006

УДК 014.3:7.072(477) “2001–2006”
ББК Я 172 (4УКР)13 + ЩОя1

Рекомендовано до друку Вченою радою
факультету культури і мистецтв
Протокол № 25 від 30 листопада 2006 року

Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство (2001–2006): Бібліографічний покажчик змісту / Уклад. Н.Р. Демчук, Н.А. Рибчинська; Вступ. ст. Н.Л. Бічуї. – Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2006. – 48 с.

Рецензент

Банделюк Галина Іванівна,
завідувач науково-бібліографічного відділу
НБ ЛНУ імені Івана Франка

ВІД УКЛАДАЧІВ

Структуру покажчика змісту “Вісника Львівського університету видання. Серія мистецтвознавство” узгоджено з тематичними рубриками видання. Відповідно, матеріал згруповано у такі розділи*:

- I. Архітектура
- II. Драматичний театр
- III. Культурологія
- IV. Музикознавство
- V. Музичний театр
- VI. Образотворче та ужиткове мистецтво
- VII. Театральна архітектура
- VIII. Театрознавство

У межах розділу бібліографічні описи подано в алфавітному порядку, кожна позиція має свій порядковий номер. Увесь матеріал покажчика переглянуто de visu, до більшості позицій подано короткі анотації, які розкривають або уточнюють їхній зміст.

Матеріали доповнено довідковим апаратом (іменним покажчиком).

Бібліографічний опис здійснено згідно з діючими в Україні стандартами. В описі використано загальноприйняті скорочення.

* Статті, подані у розділі “Матеріали та Публікації”, класифіковано згідно з тематикою.

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Поява *Серії мистецтвознавство* в корпусі *Вісників Львівського університету* зумовлено створенням та діяльністю у Львівському національному університеті імені Івана Франка кафедри театрознавства та акторської майстерності, а згодом – факультету культури і мистецтв.

Перше число з серії вийшло у грудні 2001 р. (головний редактор – проф. Б. Козак), обійнявши низку тем, що стосувалися насамперед питань театрознавства, музичного мистецтва, архітектури та загальнокультурних проблем. Задум видання був ширший: проблеми театрології, історія театру, акторської та режисерської діяльності як українських, так і світових митців, питань музикознавства, образотворчого та ужиткового мистецтв, проблем культурології, а також публікація матеріалів і рецензій.

До складу редакційної колегії, що сприяє вирішенню завдань *Вісника*, входять відомі науковці, фахівці різних галузей мистецтвознавства: академік АМУ, д-р мистецтвознавства, проф. І. Безгін, М. Гарбузюк (заст. гол. редактора), д-р мистецтвознавства, проф. Л. Кияновська, академік АМУ, проф. Б. Козак (гол. редактор), канд. мистецтвознавства Н. Козак, академік АМУ, д-р мистецтвознавства Н. Корнієнко, академік АМУ, д-р мистецтвознавства проф. Л. Міляєва, член-кореспондент АМУ, д-р мистецтвознавства, проф. В. Овсійчук, канд. мистецтвознавства В. Откович, академік АМУ, канд. мистецтвознавства, проф. Р. Пилипчук, доц., канд. філол. наук І. Яремчук, д-р філол. наук, проф. Т. Салига, Є. Стародінова (відп. секретар), доц., канд. мистецтвознавства Р. Яців.

Про забезпечення високого наукового рівня, чіткого та своєчасного подання й опрацювання текстів дбають рецензенти – фахівці для кожного розділу *Вісника* (д-р мистецтвознавства Л. Міляєва, д-р мистецтвознавства Л. Кияновська, канд. мистецтвознавства Р. Пилипчук, д-р філологічних наук Т. Салига, канд. мистецтвознавства Н. Козак), а також запрошені рецензенти, що висловлюють свої думки з приводу запропонованих до друку текстів.

Протягом 2001–2006 рр. побачило світ шість випусків *Вісника*, один з яких (ч. 6, 2006 р.) – тематичний – присвячений 150-літтю від дня народження Івана Франка.

У рубрикації, відповідно до завдань кожного випуску, відбувалися часткові зміни. Зокрема, дещо вузько окреслені в першому числі рубрики “Дра-

матичний театр” та “Музичний театр” з наступного числа було розширено у рубрики “Театрознавство” та “Музикознавство”, а також створено нові розділи: “Образотворче та ужиткове мистецтво”, “Культурологія”, “Матеріали та публікації”, “Рецензії”.

Розглядаючи надіслані тексти, редакція надає перевагу насамперед дослідженням аналітичного та синтетичного характеру, навіть з контроверсійними міркуваннями й твердженнями; постійно вміщує матеріали іконографічні, які дотепер ще не з’являлися в друкові. В Україні досі не маємо нового, багатомного наукового видання з історії українського театру, що відповідало б високим вимогам і потребам нинішнього театрознавства та історіографії і служило б при тому підручником для майбутніх фахівців. Враховуючи це, Вісник є відкритим для публікацій такого характеру, що сприяють створенню у майбутньому нового наукового та навчального видання. Рівно ж він містить і тексти у галузі образотворчого та ужиткового мистецтва, культурології, музикознавства, пошукові та інноваційні дослідження, що будуються на поєднанні відкриттів у різних царинах мистецтвознавчих наук, культури, соціології та літератури.

Відповідно редакція дбає про розширення географії публікацій. Серед авторів Вісника – мистецтвознавці, театрологи з різних регіонів України, фахівці з Польщі, Німеччини, США та ін.

Завдяки уможливленому нині доступу до закритих ще донедавна архівів як історичних, так і КДБ, т. зв. “спецхранів”, Вісник подає матеріали, написані на підставі виявлених там документів, а також знайдених у музеях чи приватних архівах в Україні та діаспорі. Автори Вісника повернули у науковий обіг імена діячів української культури, творчість та життєписи яких були поза доступом. Публікації торкаються також проблеми взаємовпливів української та зарубіжних культур.

Вісник став необхідною і важливою частиною всієї видавничої діяльності факультету і, зокрема, кафедри театрознавства та акторської майстерності, плани якої були сконкретизовані ще у рік її заснування. Авторами Вісника виступають як відомі науковці, так аспіранти, недавні випускники факультету культури і мистецтв Університету. Редакція підтримує контакти з працівниками музеїв, архівів, наукових бібліотек; свого читача Вісник знаходить і в Україні, і за її межами – у середовищі науковців, працівників театрів, мистецьких інституцій, студентів вищих навчальних закладів.

Досвід, набутий редакцією упродовж усього періоду роботи над випусками Вісника, дає право на певні висновки та узагальнення. Найпершою підставою для них можуть стати “Бібліографічні покажчики”, адресовані усім зацікавленим проблемами української мистецтвознавчої науки і культури.

Підготований показчик витворює доволі цілісну картину усього обширу мистецтвознавчих наук, зокрема доводячи, що й театрознавство як наука може плідно розвиватися і в класичному університеті. Маємо також частково картину інноваційних та історичних досліджень у царині культурології і музикознавства.

Факультет культури і мистецтв висловлює глибоку подяку ректору Університету доктору фізико-математичних наук, проф. І. О. Вакарчукові та доктору філологічних наук, проф. Т. Ю. Салізі (до 2004 р. очолював філологічний факультет, в рамках якого було засновано кафедру театрознавства та акторської майстерності й започатковано Вісник) за розуміння, наукову допомогу і всебічне сприяння видання *Серії мистецтвознавства*.

Ніна Бічуя

I. АРХІТЕКТУРА

1. Дибя Ю. Невикористані писемні свідчення про початки церкви св. Юра у Львові // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 151 – 159. – Бібліогр., прим.: с. 157.

На підставі аналізу свідчень пом'яників та хронік монастиря оо. Василіян при церкві св. Юра у Львові автор досліджує питання датування першого мурованого храму на Святоюрському пагорбі й обґрунтовує його давнішу метрику.

2. Лильо О. Львівське середовище архітекторів 30–70-х років XVIII ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 160 – 179. – Бібліогр., прим.: с. 177.

Про становлення і розвиток середовища архітекторів із Західної Європи та їхніх наступників на мистецькому ґрунті Львова у 30–70-х рр. XVIII ст. Майстри протистояли місцевому цеху, і деякі з них здобули перемогу завдяки своєму талантові, впливовим меценатам, а також королівським привілеям. Особливим явищем тогочасної мистецької культури була діяльність військових інженерів-проектантів. Географія робіт львівських митців не обмежувалась лише Львовом та його околицями, вона сягала Волині й Поділля.

II. ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

3. Боньковська О. Театр товариства “Українська Бесіда” під дирекцією Василя Коссака (серпень – вересень 1918 – 31 травня 1920 рр.) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 44 – 55. – Бібліогр., прим.: с. 54.

У червні 1918 р. акторський склад театру товариства “Українська Бесіда” залишився без чоловіків – військовозобов’язаних Легіону УСС. Автор вважає, що втрата основного чоловічого складу була причиною майже тримісячної бездіяльності й цілковитого розпаду трупи. Діяльність відновленого у серпні 1918 р. театру під керівництвом В. Коссака тривала не довго, оскільки з початком польсько-української війни першою заборороною окупаційної влади було закриття української сцени у Львові. Однак театр наполегливо боровся за право на діяльність.

4. Гарбузюк М. Національна прапрем’єра “Гамлета” у Львові (1943). До проблеми історично-мистецьких контекстів вистави // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 71 – 78. – Бібліогр.: с. 77 (18 назв).

Статтю присвячено першому сценічному прочитанню “Гамлета” В. Шекспіра на українській сцені. Уперше об’єднано, систематизовано, а також значною мірою доповнено визначені раніше у різних наукових джерелах історично-мистецькі контексти, кульмінаційним виявом яких стала постава трагедії у Львівському оперному театрі 1943 р.

5. Козак Б. Вистава “Земля” за творами Василя Стефаника в театрі “Заграва” (1933) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 56 – 70: іл. – Бібліогр.: с. 69 (24 назви).

У статті на підставі архівних документів, спогадів та публікацій у пресі досліджено історію створення інсценізації та вистави “Земля” (режисер Володимир Блавацький, 1933). Уточнено прізвища виконавців, дати, розкрито значення цієї вистави для українського театру та популяризації творчості письменника.

6. Кравець О. Драма Осипа Барвінського “Павло Полуботок” та “Чернігівка” на сцені театру “Руська Бесіда” // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 37 – 43. – Бібліогр.: с. 42 (14 назв).

Творчість О. Барвінського посідає помітне місце в українській історичній драматургії другої половини XIX ст. і водночас стимулює розвиток критичної думки, присвяченої проблемам драматургії й театру. Із рецензіями на драматичні твори О. Барвінського “Павло Полуботок” та “Чернігівка” в тогочасній галицькій пресі виступали Володимир Левицький, Іван Франко, Володимир Коцювський.

7. Липківська Г. Десять років по ревізії. Погляд на вітчизняну сцену на рубежі століть // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 79 – 100.

Стаття присвячена порівняльному аналізу діяльності професійних театрів України упродовж 1990–2000 рр. Особливу увагу дослідниця зосереджує на практиці драматичних театрів, їх організаційних, економічних, творчих проблемах. На підставі статистичних даних, матеріалів ЗМІ, власних спостережень автор критично оцінює ситуацію в українському театрі на зламі сторіч.

8. Ратайчакова Д. Старе й нове // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 14 – 25. – Бібліогр.: с. 24 (16 назв).

Репрезентовано підхід до проблеми аналізу сучасних театральних процесів, позначений виразним постмодерністичним відтінком. Автор пояснює особливості звернення до минулого не лише в театрі, а взагалі духовному світогляді сучасної людини, оперуючи трьома його іпостасями – історією, міфом та літературою. Таке тлумачення аргументується з позицій філософії постмодернізму з його відмовою від пошуків нових технік, нових виразових засобів, що в творчості постмодерністів набуває концептуального звучання.

9. Федас Й. Український вертеп: визначення // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 7 – 13. – Бібліогр.: с. 12 (47 назв).

Подано дефініції вертепу, зафіксовані в українських і російських енциклопедіях, різноманітних словниках, у науковій і навчальній літературі (публікації XIX–XX ст.), запропоновано нове визначення.

10. Якимович Б. Театр “Руської Бесіди” та Андрій Чайковський (Сторінки історії українського театру в Галичині) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 26 – 36. – Бібліогр.: с. 35 (19 назв).

На підставі вивчення не опублікованих досі документів та листів досліджено участь письменника та громадського діяча А. Чайковського у справі організації театру товариства “Руська бесіда”; про його роботу в конкурсній комісії (поч. ХХ ст.), що визначала нагороди за найкращий твір української драматургії.

III . КУЛЬТУРОЛОГІЯ

11. Гринишина М. Ідейно-філософські та естетичні засади українського футуризму в полілозі з італійським та російським інваріантами (перша третина ХХ ст.) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 138 – 149. – Бібліогр.: с. 148 (32 назви).

Розглядаючи ідейно-філософські та естетичні особливості “великого стилю” футуризму в його італійських, російських і українських виявах, автор статті зазначає, що діяльність українських футуристів досі не була докладно вивчена. В статті йдеться, зокрема, про контроверсійні стосунки групи літераторів-футуристів (М. Семенко, Гео Шкурупій та ін.) з діячами українського театру (Лесь Курбас, М. Куліш).

12. Демчук Н. Концепція посіву бібліопсихологічних цінностей (оповідання Івана Франка “Борис Граб”: текстуальний аналіз) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 130 – 149. – Бібліогр., прим.: с. 140.

Про проблему посіву бібліопсихологічних цінностей – формування мнєми читачів з огляду на основні закони бібліопсихології. На основі текстуального аналізу оповідання Івана Франка “Борис Граб” послідовно окреслено основні передумови, закономірності, чинники, етапи й учасників цього процесу.

13. Доможирова Г. Кінознавство без наркозу // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 366 – 368.

Рец. на кн.: Dobrochna Dabert. Kino moralnego niepokoju: wokół wybranych problemów poetyki i etyki. – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Seria Filmoznawcza. № 3. – Poznań: Wydawnictwo naukowe UAM, 2003. – 384 s.

14. Жаровський О. Життя та діяльність отця Івана Кипріяна // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 192 – 211: іл. – Бібліогр., прим.: с. 209.

Автор досліджує життя та діяльність отця Івана Кипріяна – священика, музиканта, політичного та просвітянського діяча Галичини кінця ХІХ – поч. ХХ ст. Стаття є першою спробою висвітлення цієї теми.

15. Качмар Л. Іван Франко та наддніпрянські політичні емігранти // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 114 – 121. – Бібліогр.: с. 119 (13 назв).

Висвітлено причини наддніпрянської політичної еміграції до Галичини на поч. ХХ ст., вплив І. Франка на формування світогляду наддніпрянців, шанобливе ставлення до творчості письменника з боку наддніпрянських військовополонених, які опинились у Австрії та Німеччині.

16. Кашуба М. Джерело художньої творчості у трактуванні Івана Франка // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 107 – 114. – Бібліогр.: с. 113 (2 назви).

Розглянуто розуміння джерел художньої творчості, зокрема поезій, на основі літературно-критичних праць і листів І. Франка. Мислитель схилявся до трактування таланту як особливої відкритості до світу та емоційності. Отже, творчість є відображенням дійсності – навколишнього світу і подій життя.

17. Кашуба М. Творчість як спосіб буття людини в християнській культурі // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 186 – 191. – Бібліогр.: с. 190 (5 назв).

Розглянуто феномен творчості як найбільшу загадку буття людини в християнській культурі. Повернення до її цінностей сучасні філософи вважають порятунком людства.

18. Когут С. П. Клодель: на стику теології та мистецтва // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 187 – 213. – Бібліогр.: с. 212 (13 назв).

Досліджено взаємодію філософсько-релігійного світогляду Клоделя і витонченої поезики його драм, яку суворий теологічний канон не тільки не обмежив, але поглибив і увиразнив.

19. Кузик В. Дмитро Ревуцький: 1881 – 1941 (біографічно-культурологічний нарис) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 212 – 235: іл. – Бібліогр.: с. 229 (22 назви).

Про життєвий і творчий шлях Дмитра Миколайовича Ревуцького, його здобутки в галузі педагогіки, музикознавства, фольклористики, перекладу, видавничої справи, просвітництва, внесок у розвиток духовної культури України.

20. Лучук Т. Дещо про римську трагедію (До 100-річчя від дня народження Ю.Ф. Мушака) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 257 – 260. – 3 додатком трагедії Сенеки “Федра” у перекладі Ю. Мушака. – Бібліогр., прим.: с. 260.

21. Мазурик З. Музей майбутнього (огляд) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 249 – 256.

Популярна німецька газета “Die Zeit” публікувала впродовж півроку серію статей на тему “Музеї майбутнього”. Автори оцінювали успіхи і помилки в дотеперішньому розвитку музеїв, вказували на можливі їхні структурні зміни і завдання в майбутньому. Ці доволі контрверсійні погляди можуть бути цікавими і в нашому музейному середовищі.

22. Назар Л. Витоки та становлення релігійної свідомості митця (на прикладі творчості Василя Барвінського) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 236 – 251. – Бібліогр., прим.: с. 250.

Про світоглядні засади взаємозв’язку релігії та мистецтва, тенезу творчості Василя Барвінського, який за типом свідомості уособлює музичний талант, високі духовно-моральні чесноти митця-християнина.

23. Піх О. Публікації про театр у “Бібліографії історії України” Мирона Кордуби // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 158 – 167. – Бібліогр. у тексті.

Уперше в науковий обіг введено частину бібліографічних матеріалів, які збирав упродовж довгих років один із учнів Михайла Грушевського – відомий історик, географ, бібліограф Мирон Кордуба. Підготована О. Піхом публікація бібліографічних записів М. Кордуби стосується питань українського театру як в австрійській, так підросійській літературі (праці українських авторів, роздуми польських істориків, життєписи визначних авторів, рецензії та ін).

24. Ракус О. Типологізація композиційних структур шляхетських гербів Галичини (Галицькі шляхетські герби. Композиційна типологія) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 126 – 137. – Бібліогр.: с. 136 (12 назв).

Розглянуто галицькі шляхетські герби як історичне і мистецьке явище. Зроблено спробу типологізації зображень на підставі домінуючих елементів композиції.

25. Рибчинська Н. Бібліографічна Франкіана В. Дорошенка // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 121 – 130. – Бібліогр., прим.: с. 127.

Наукове товариство ім. Т. Шевченка у Львові доручило голові Бібліографічної комісії В. Дорошенкові скласти бібліографічний покажчик до 40-річчя літературної діяльності Івана Франка. З об'єктивних причин зібраний матеріал не вдалося опублікувати вчасно і повністю. Два випуски покажчика, видані у 1918 р. і 1930 р. під назвою “Спис творів Івана Франка з додатком статей про нього і рецензій на його писання” охопили белетристику, критико-публіцистичні й наукові праці. Незважаючи на окремі недоліки, вважає автор, праця В. Дорошенка має всі ознаки наукового видання і зберігає свою цінність як досить повне і достовірне бібліографічне джерело.

26. Семенюк М. Іван Франко у дзеркалі творчості Гната Хоткевича // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 191 – 199. – Бібліогр., прим.: с. 198.

Про філософсько-естетичні та літературні поляди Івана Франка та Гната Хоткевича, їхнє зацікавлення фольклором, а також про низку музичних творів, які Г. Хоткевич створив за текстами Каменяра.

27. Семенюк М. Світоглядно-естетичні засади музичної творчості Гната Хоткевича // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 214 – 224. – Бібліогр., прим.: с. 212.

Подано варіант систематизації оригінальних музичних творів Гната Хоткевича (1877–1939), які зберігаються в архіві митця. Записи гадок і нарисів загально-естетичного мистецтвознавчого змісту є характеристикою світогляду композитора, сфокусуванням рис театральності як наслідку багатогранної діяльності і всебічного впливу літератури, музики і драми на музичні твори. Відповідне втілення у творчості митця знайшла концепція “ідеальної” і “реальної” творчості.

28. Черепанова С. Архетип софійності світу в давньоруській культурі // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 173 – 185: іл. – Бібліогр.: с. 184 (22 назви).

Про становлення в давньоруській культурі античної за походженням концепції софійності буття. Акцентовано, що в духовному розвитку Київської Русі архетип софійності світу набуває світоглядно-ціннісного і художнього смислу.

29. Швед М. Процеси аккультурації та інкультурації у Міжнародних фестивалях сучасної музики в Україні (Спроба соціокультурного аналізу) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 150 – 157. – Бібліогр.: с. 156 (14 назв).

Про появу процесів інкультурації та аккультурації у Міжнародних фестивалях сучасної музики в Україні. Досліджено соціокультурні особливості українських форумів сучасного музичного мистецтва, особливу увагу звернено на активність сучасних мистецьких процесів, їхню “включеність” (чи “виключеність”) у світовий глобалізований простір, здатність обстоювати власні творчі традиції на міжнародному рівні.

30. Шумилович Б. Парадигма пізнього модернізму та американське мистецтво 1930–40-х рр. ХХ ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 234 – 248. – Бібліогр.: с. 247 (11 назв).

Розглянуто становлення модерної парадигми в американському мистецтві початку ХХ ст. та зроблено спробу аналізу особливостей естетики пізнього модернізму на прикладі творчості представників мистецької нью-йоркської школи 30-40-х рр. ХХ ст. Розглядаючи парадигму модерного мистецтва, вироблену у США, автор намагається встановити основні моменти розвитку американського мистецтва, що сприяли культурному домінуванню США у світі.

31. Яремчук І. Terra incognita: художник Іван Багрянний // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 252 – 260. – Бібліогр.: с. 259 (19 назв).

Про значення образотворчого мистецтва у житті і творчості Івана Багряного. Зібрано біографічний та епістолярний матеріал, що підтверджує його фах художника. Через призму синтезу мистецтв (малярства і літератури) розглянуто белетристику І. Багряного та корпус її літературно-критичних оцінок.

32. Яців Р. Піаф і українське мистецтво // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 225 – 233. – Бібліогр.: с. 232 (24 назви).

Український мистецький досвід першої половини ХХ ст. контекстуалізується з високими європейськими духовними та естетичними цінностями через посередництво імені французької співачки Едіт Піаф (1915–1963). У моделі, запропонованій автором, Піаф виступає як універсальний символ культури, в якому сфокусовані найприкметніші культурні явища та мережі

їх смислів і творчо-психологічних мотивацій. Названу проблематику розглянуто у формі двох концептуальних осей через парадигму поняття свободи. Низка поданих прикладів спростовує існуючі в науці стереотипи вторинності української художньої культури щодо загальноєвропейських художніх стратегій.

33. Яців Р. Полікультурний вимір українського мистецтва // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 363 – 365.

Рец. на кн.: Кравич Д., Овсійчук В., Черепанова С. Українське мистецтво: Навч. посібник: У 3 ч. / Передм. проф. В. Скотного. – Ч. 1. – Львів: Світ, 2003. – 256 с. + 16 вкл. іл.

IV. МУЗИКОЗНАВСТВО

34. Байцар А. Роль музичного шкільництва Львівського братства в процесі оновлення церковного співу в Україні // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І.Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 84 – 90: ноти. – Бібліогр.: с. 89 (18 назв).

На основі архівно-бібліографічних матеріалів здійснено аналіз музично-педагогічної діяльності Львівського братства, його впливу на процес реформування церковного співу в Україні кінця XVI – поч. XVIII ст. Високий мистецький рівень нового співу підтверджений відгуками східних патріархів, фрагментами “Львівських партесів” і Реєстром бібліотеки Львівського братства.

35. Воробкевич Т. Документальні матеріали про консерваторійну музичну школу у Львові (1939–1941 роки) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 63 – 68. – Бібліогр.: с. 68 (4 назви).

На підставі новознайдених, уперше опублікованих у цій статті, документів Консерваторійної музичної школи, що існувала в 1939–1941 рр. у Львові, зроблено спробу встановити безперервність процесу початкової та середньої спеціальної музичної освіти у Львові від поч. XX ст.

36. Воробкевич Т. Музика в житті Івана Франка // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 55 – 70. – Бібліогр.: с. 68 (35 назв).

Автор висвітлює значення музики в житті та діяльності І. Франка: вивчення музичних предметів та участь у хорі гімназії, захоплення народною піснею, етнографічні дослідження, статті з проблематики, музичні теми в художній творчості, а також взаємини з видатними музичними діячами.

37. Драганчук В. Триптих В. Тиможинського “Світ, розглянутий по частинах” на вірші українських поетів XVII ст. в контексті дослідження проявів національної ментальності в музиці // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 77 – 85: ноти. – Бібліогр.: с. 81 (5 назв).

В аспекті проявів національної ментальності досліджено триптих Віктора Тиможинського на слова українських поетів XVII ст. “Світ, розглянутий по частинах”.

38. Дубровний Т. Прояви естетики постмодернізму в українській фортепіанній музиці 60–90 рр. XX ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 69 – 76: ноти. – Бібліогр.: с. 75 (10 назв).

На прикладі фортепіанної творчості вітчизняних композиторів Анатолія Кос-Анатольського, Мирослава Скорика та Ігоря Щербакова досліджено в сучасному контексті естетико-стильову ситуацію в Україні другої пол. XX ст. Використано наукові джерела, що описують феномен українсько-го музичного постмодернізму на підставі конкретних мистецьких явищ.

39. Єфіменко А. Стильові ретроспекції в творчості Віктора Тиможинського // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 86 – 93. – Бібліогр.: с. 92 (13 назв).

Спостереження, які супроводжують вивчення сучасної композиторської творчості в аспекті процесу етно-фольклорного самоусвідомлення та самовираження, розгортаються на тлі творчості сучасного волинського композитора В. Тиможинського. Як ці процеси реально втілюються в конкретному творі і впливають на процеси стильових новацій, розкрито на прикладі творів, що є найбільш репрезентативними в ретроспективному, діалогічному, національно-культурному аспектах.

40. Кашкадамова Н. Нотний текст Ференца Ліста та піаніст-виконавець // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 106 – 123: табл.; ноти. – Бібліогр.: с. 122 (15 назв).

На основі фундаментального бібліографічного матеріалу досліджено особливості, властиві творчій праці композитора Ференца Ліста, розглянуто шляхи інтерпретації музичних творів, подано цікаві методичні вказівки щодо прочитання лістівського тексту.

41. Кашкадамова Н., Дітчук О. Виконавський стиль піаністки Галі Левицької у контексті музичного життя Львова другої чверті XX ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 85 – 108. – Бібліогр.: 106 с. (40 назв). – З додатком таблиці “Концертні виступи Галі Левицької”.

Розглянуто життєвий і творчий шлях незаслужено забутої піаністки Галини Левицької, її навчання в Австрії та виступи – сольні й ансамблеві – у Львові та інших українських містах. На основі рецензій узагальнено її виконавський стиль, репертуар та внесок в історію українського піанізму. Автор статті наголошує, що концертні виступи Г. Левицької у музичному житті Львова – принципово нове явище.

42. Кияновська Л. І. Франко, С. Людкевич, М. Скорик: три погляди на біблійного Мойсея // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 79 – 89. – Бібліогр.: с. 88 (2 назви).

Автор робить спробу зіставити індивідуальні прочитання поеми в музиці Станіслава Людкевича та Мирослава Скорика, а також поставити в музичних інтерпретаціях франкового слова деякі психологічно-естетичні акценти.

43. Кияновська Л. Мистецький міст – музична академія // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 340 – 342.

Про співпрацю між двома найстарішими львівськими вузами – Національним університетом ім. І. Франка та Музичною академією ім. М. Лисенка.

44. Кияновська Л., Порохівник Ю. “Празька школа” львівських композиторів та їхня роль у музичному житті краю // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 101 – 108. – Бібліогр.: с. 108 (7 назв).

Стаття присвячена засадам функціонування т.зв. “празької школи” львівських композиторів, які навчались у класі композиції Вітезслава Новака. Розглядаються основні принципи творчої діяльності Василя Барвінського, Нестора Нижанківського, Миколи Колесси, Зиновія Лиська та ін. з позиції загальноєвропейського художнього процесу та національних традицій.

45. Ластовецька З. Спроба дослідження музичних запитів, інтересів і цінностей в студентському середовищі України // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 94 – 101. – Бібліогр.: с. 100 (10 назв).

Узагальнено експериментальні соціологічні дослідження, мета яких – з’ясувати рівень музично-естетичного виховання молодіжного середовища. Зроблено спробу вивести ідеальну модель музичних потреб, особливо бажану для суспільства.

46. Липецька М. 14 солоспівів Миколи Лисенка на слова Гайнріха Гайне // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 102 – 105: табл. – Бібліогр.: с. 105 (2 назви).

Здійснено ґрунтовний жанрово-стилістичний та інтерпретаторський аналіз солоспівів Миколи Лисенка на слова Гайнріха Гайне, розглянуто проблему прочитання іноземного поетичного слова в національній музиці.

47. Лужецька І. З епістолярної спадщини Модеста Менцинського // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 187 – 189: іл. – 3 додатком листа Роберта Гревена до Менцинського.

Автор пропонує досі неопублікований лист до Модеста Менцинського від німецького музичного критика Роберта Гревена. Документ розкриває творчі здобутки співака на сцені Кельнського оперного театру.

48. Льосс Г. Між “Аве Марія” і “Тиха ніч”. Кітч у музиці // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 58 – 65. – Бібліогр.: с. 64 (11 назв).

З приводу розмаїтих аспектів вічної проблеми: “de gustibus non est disputandum”. На основі докладного аналізу праць німецьких музикознавців про хрестоматійно відомі твори автор доводить залежність від національного, соціального середовища та історичної епохи соціоестетичної категорії “кітч”, що постійно еволюціонує.

49. Мельник Л. Українське бароко в просценіумі сучасного музичного мистецтва (опера О. Козаренка “Час покаяння”) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 109 – 114. – Бібліогр.: с. 113 (11 назв).

Про необарокові принципи в українській музиці другої пол. ХХ ст. на підставі розгляду опери О.Козаренка “Час покаяння”. Визначено параметри “культурного діалогу” з віддаленою епохою через інтегрування певного її тексту в текст сучасний. У руслі національної специфіки художньої рефлексії розглянуто шкільну драму як модель опери і виразник настроїв і тем театру українського бароко.

50. Мисько-Пасічник Р. Матеріали до літопису життя Соломії Крушельницької // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 273 – 299. – 3 додатком копії свідцтва хрещення.

У публікації автор подає коротку біографічну довідку про Соломію Крушельницьку, а також ознайомлює з деякими матеріалами про театральну та концертну діяльність української співачки, які зберігаються у львівських музеях, бібліотеках, приватних архівах.

51. Осадця О. Центри та осередки нотовидавничої справи в Західній Україні та українській еміграції XIX – початку XX ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І.Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 91 – 100. – Бібліогр.: с. 97 (53 назви).

У статті йдеться про недостатньо ще досліджену в науковому аспекті проблему – діяльність нотовидавничих центрів та осередків на західних землях України (Галичина, Буковина, Закарпаття) та в головних осередках української еміграції (Європа, США, Канада) – як один із важливих чинників розвитку української музичної та книговидавничої культури XIX – першої пол. XX ст.

52. Паламарчук О. З історії Львівського оперного театру // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 92 – 101. – Бібліогр.: с. 101 (8 назв).

Досліджуючи музичні вистави львівських театрів за 225 років (1776–2001), авторка відкрила переконливі свідчення про участь у них співаків-українців. Вони з успіхом виконували провідні партії у виставах поточного репертуару Львівської опери.

53. Паламарчук О. Триумфи і розчарування. Музичні вистави львівських театрів початку XX ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 45 – 62. – Бібліогр.: с. 61 (20 назв).

Стаття про театральне мистецтво у Львові на поч. XX ст. є актуальною для театрознавців, критиків та поціновувачів акторської гри. Авторка використовує архівні матеріали, афіші, спогади колишніх акторів театру та ін.

54. Перейма О. Проблеми італійського музичного неокласицизму // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І.Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 75 – 84. – Бібліогр.: с. 83 (10 назв).

Про особливості розвитку неокласицизму в музичній культурі Італії міжвоєнного двадцятиріччя. Об'єкт аналізу – творчість А.Казелли, Дж.Ф.Маліп'єро, І.Піццетті, В.Томмазіні та їхнього ідеолога – О.Респігі. Здійснено порівняння з іншим провідним художнім напрямком того часу – футуризмом.

55. Пилатюк О. Першовиконання музичного твору як психологічно-естетична проблема // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 84 – 91. – Бібліогр.: с. 90 (6 назв).

На підставі аналізу висловлювань відомої української піаністки Марії Крушельницької про першовиконання творів В. Барвінського, С. Людкевича та інших українських композиторів зроблено цікаві спостереження, узагальнено сутнісні ознаки першопрочитання в інтерпретації інструментальної музики.

56. Процев'ят М. Багатогранність акторсько-драматичного таланту Соломії Крушельницької // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 133 – 139. – Бібліогр.: с. 139 (12 назв).

Співацький талант С. Крушельницької ще за її життя був визнаний усіма музикознавцями і критиками світу. У статті йдеться про вияв акторського таланту С. Крушельницької у ролях, які вона виконувала. Авторка наголошує на необхідності вивчати і досліджувати творчу діяльність співачки з погляду двох мистецтв – оперного і драматичного.

57. Процев'ят М. Іван Олексійович Алчевський // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 124 – 136: іл. – Бібліогр.: с. 135 (18 назв).

Про життєвий і творчий шлях всесвітньовідомого українського оперного та камерного співака Івана Алчевського, його патріотичну діяльність у середовищі чужомовної культури, організацію у Москві товариства “Кобзар”.

58. Савицький (молодший) Р. Українська пісня та американські композитори // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І.Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 66 – 74. – Бібліогр.: с. 73 (11 назв).

На основі фундаментального архівно-бібліографічного матеріалу досліджено шляхи, якими пісня України входила в музичне життя Америки. Подано аналіз творів американських композиторів, що використовували теми українських пісень, зокрема “Спогади мого дитинства” Лефлера, “Українська сюїта” для струнного оркестру Квінсі Портера та ін.

59. Свобода Н. Олександр Мишуга і його новаторські педагогічні принципи // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 137 – 145. – Бібліогр.: с. 145 (6 назв).

На підставі спогадів, докладного аналізу праць українських музико-

знавців висвітлено новаторські методичні принципи викладання одного з основоположників професійної вокальної освіти в Україні О. Мишуги. Згадано, зокрема, прізвища митців, які дотепер не подавались у польській періодиці. Відомості про їхні виступи переважно ґрунтуються на опрацюванні афіш театру, що зберігаються у відділі мистецтв Львівської Наукової бібліотеки ім. Стефаника НАН України.

60. Ясіновський Ю. Богородичний культ в українській церковній мові // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 76 – 83. – Бібліогр., прим.: с. 82.

Визначено особливості відображення теми Богородиці в церковній культурі, починаючи від візантійської гімнографії – аж до сучасності; особливо детально розглянуто приспіву музично-поетичної композиції Утрени-канону.

61. Чекас Л. До львівського періоду творчості диригента, народного артиста УРСР М.Д. Покровського // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2002. – Вип. 3. – С. 336 – 345. – бібліогр., прим.: с. 342.

Авторка публікації подає з переднім словом не опубліковані досі документи – спогади диригента Миколи Покровського про його працю на посаді головного диригента Львівської опери (1940–41). М. Покровський достатньо детально й достовірно, хоча зі значною частиною суб'єктивізму (як справедливо зазначав рецензент публікації д-р мистецтвознавства Л. Кияновська), відтворює роботу Львівської опери напередодні Другої світової війни.

62. Яросевич Л. Поетичні твори І. Франка (“Каменярі”, “Не забудь юних днів”, “Мойсей”) у симфонічних інтерпретаціях С. Людкевича // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 70 – 79. – Бібліогр.: с. 77 (12 назв).

Вихідна гіпотеза дослідження – визначення виразових функцій тріади: композитор – виконавець – слухач – як невід'ємного чинника впливу на слухача сприймання образного змісту програмної (опосередковано пов'язаної зі словом) або ж т.зв. “чистої” інструментальної музики. Деталізована характеристика звукової інформативності програмних симфонічних поем С. Людкевича за текстами І. Франка підтвердила слушність висунутої гіпотези в тому, що об'єктивна реалізація музичного твору як самодостатнього артефакту не може бути досягнутою поза виразовим контекстом тріади.

V. МУЗИЧНИЙ ТЕАТР

63. Кияновська Л. Вплив австрійського театру у Львові на розвиток західноукраїнської музичної культури // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 105 – 112. – Бібліогр.: с. 111 (15 назв).

Про взаємозв'язки австрійської та української музики в Галичині, вплив австрійської театральної музики, опери та зінгіпілю на становлення галицької руської співогри, вокального і хорового жанру в творчості М. Вербицького, А. Вахнянина, В. Матюка, О. Нижанківського. Основна увага приділяється паралелям на рівні естетико-образного світогляду, жанрів, системи виразових засобів. Ці процеси розглядаються в широкому соціально-історичному контексті культурного життя країни.

64. Лужецька І. Галицька періодика кінця XVIII – першої половини XIX ст. як одне з джерел вивчення українсько-австрійських взаємин у діяльності театрального мистецтва // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 101 – 104. – Бібліогр.: с. (9 назв).

Короткий огляд галицької періодики кінця XVIII – першої половини XIX ст. вказує на інформативну та наукову цінність львівських пресових видань, що демонструють багатопланову картину театрального життя Львова. Вже в кінці XVIII ст. Львів виступає мистецьким осередком західноєвропейської культури. Діяльність австрійського театру у Львові є яскравим доказом цього.

65. Лужецька І. Меценатство в середовищі українських вокалістів // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 121 – 126. – Бібліогр.: с. 125 (5 назв).

Досліджено феномен меценатства в українській культурній традиції. Висвітлено роль українських вокалістів світового рівня – Соломії Крушельницької, О. Мишуги, М. Голинського, М. Менцинського в пробудженні громадського життя, зокрема в появі українських музичних інституцій. Ідеться про важливість меценатства, необхідність формування шанобливого ставлення до самих меценатів в оновленому громадянському суспільстві.

66. Паламарчук О. Опера у Львівському театрі товариства “Руська Бесіда” // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 113 – 120. – Бібліогр.: 119 с. (16 назв).

Про феномен мандрівного українського театру Галичини 1864–1939 рр. у контексті його впливу на формування національної сценічної музичної драматургії. Об’єктом дослідниці є постановка опер і оперет світових композиторів у перекладах українських літераторів.

67. Тихобаєва Г. Особливості драматичного таланту Соломії Крушельницької (За матеріалами критики) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 127 – 132: іл. – Бібліогр.: с. 132 (10 назв).

Видатна українська співачка С. Крушельницька зробила блискучу артистичну кар’єру завдяки своєму унікальному голосу та незвичайному драматичному талантові. Високо оцінили Крушельницьку як драматичну артистку італійські музикознавці, польські критики, зокрема видатний мистецтвознавець та театральний діяч А. Сигетинський.

VI. ОБРАЗОТВОРЧЕ ТА УЖИТКОВЕ МИСТЕЦТВО

68. Александрович В. Інвентар Олицького замку 1755 р. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 301 – 331. – Бібліогр.: с. 304 (10 назв). – В “Додатку” – інвентар Олицького замку 1755 р. польською мовою.

69. Александрович В. Вінкельман по ціцеронах, або про “іконокарпато­логію” ще раз // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 346 – 362. – Бібліогр.: с. 360 (43 назви.)

Рец. на кн.: Miroslaw Piotr Kruk. Zachodnioruskie ikony Matki Boskiej z Dzieciątkiem w wieku XV–XVI. – Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2000. – 350 + II.

70. Александрович В. Світ ікони Словаччини в її історичних зв’язках // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 181 – 185. – Бібліогр., прим.: с. 184.

Рец. на кн.: Vladislav Grešlik. Ikony 17. storočia na Východnom Slovensku. – Prešov, 2002. – 100 s. + 8 zíl.

71. Александрович В. Чудотворна ікона Богородиці (“Воплочення”) з Жидачева // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 116 – 135: 6 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 129 (124 назви).

Досліджено ікону Богородиці (“Воплочення”) з Жидачева. Ікону атрибутовано як пам’ятку пізньосередньовічного малярства перемишльського кола. Автор статті припускає, що жидачівський образ є копією втраченої ікони другої пол. XIII ст. – ймовірного дарунку князя Льва Даниловича для монастиря в Спасі на Старосамбірщині.

72. Бенья Н. Чотири заяви Михайла Бойчука до Виділу наукового товариства ім. Т. Шевченка // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 332–335. – Бібліогр.: с. 333 (5 назв).

Про заяви М. Бойчука до Виділу НТШ з проханням про матеріальну допомогу (1899, 1902, 1903). Листи подано в додатку.

73. Возницький Б. Козацький ківш 1677 р. з колекції музею Чарторийських у Кракові // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 128 – 131: 5 іл [на вкл. арк.]. – Бібліогр., прим.: с. 130.

Стаття є першою публікацією оригінальної пам'ятки українського художнього металу XVII ст. – козацького ковша, датованого 1677 р. На виробі вміщено герб його власника – переяславського полковника Думитрашка Рачі. Унікальним явищем в оздобі ковша є портрети гетьмана Григорія Лободи та ватажків-побратимів Северина Наливайка і Федора Мазепи. Розглянуто проблеми історичної достовірності цих портретів.

74. Гах І. Вітражі фірми Tiroler Glasmalerei und Mosaikanstalt у церквах Львова // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 161 – 167: 5 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 166 (7 назв).

Автор статті звертається до маловідомих сторінок діяльності австрійської фірми Tiroler Glasmalerei und Mosaikanstalt, яка наприкінці XIX ст. виконала низку ансамблів вітражної оздоби для церков Львова. Нечисленні збережені зразки походять з костелу Марії Сніжної. В основу дослідження покладено архівні матеріали, а також інформацію, одержану завдяки листуванню з теперішніми власниками фірми.

75. Гелитович М. Намісні ікони “Богородиця з похвалою” у колі пам'яток майстра “Преображення” з Яблунева // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 102 – 111: 17 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 110 (11 назв). – 3 додатком каталогу.

Стаття висвітлює художні особливості стилістичного напрямку в галицькому іконописі другої пол. XVI ст., асоційованого з майстром ікони “Преображення” з с. Яблунева. Статтю доповнюють описи сімох намісних ікон цієї стилістики, що належать до тематичної групи “Богородиця з похвалою”.

76. Жишкович В. Ритм як елемент художньо-образної системи в мистецтві Русі-України // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 123 – 127. – Бібліогр.: с. 127 (6 назв).

Звертаючись до таких прикладів, як Евхаристійні мозаїчні панно у візтарях Софії Київської та собору Михайлівського Золотоверхого монастиря, ікони Георгій-воїн з Успенського собору Московського кремля та св. Миколай зі святими на полях з Державної Третьяковської галереї в Москві, автор прослідковує закономірності побудови ритмічної структури композиції в творах монументального та станкового малярства епохи Середньовіччя.

77. Іванова О. Полтавський килим гетьмана Данила Апостола з колекції Національного музею історії України // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 143 – 147: 3 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр., прим.: с. 146.

Стаття є першою публікацією килима з колекції Національного музею історії України (інв. № Т-235), який згідно з легендою походить з поховання гетьмана Данила Апостола. На підставі архівних матеріалів автор відтворює історію надходження килима до збірки музею. За технікою виконання та стилістичними особливостями виріб атрибутовано як пам'ятку українського народного килимарства першої третини XVIII ст.

78. Когут Г. Килим з мотивом “Рогу достатку” та гербами Косаковських – Потоцьких з колекції Państwowych Zbiorów Sztuki Zamku Królewskiego na Wawelu у Кракові (PZSzZKW №. 1726) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 136 – 150: 6 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 144 (30 назв).

Статтю присвячено дослідженню килима з гербами Косаковських – Потоцьких з колекції Państwowych Zbiorów Sztuki Zamku Królewskiego na Wawelu у Кракові (PZSzZKW NO. 1726). Обґрунтовуючи нову ідентифікацію осіб власників килима, автор уточнює його датування та обговорює питання локалізації майстерні, в якій килим було виготовлено.

79. Когут Г. Професійні майстерні на “килимовій мапі” України XVII–XVIII ст.: факти, міфи, гіпотези // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 132 – 142: 6 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр., прим.: с. 140.

На підставі аналізу джерел та історіографії автор робить спробу відтворити географію осередків виробництва українських килимів у XVII–XVIII ст. Серед провідних килимарень, існування яких не викликає сумнівів, автор виокремлює майстерні Мурата Якубовича в Замості (сьогодні на території Республіки Польща), Конєцпольських у Бродах (Львівська обл.), гетьмана Павла Полуботка в с. Михайлівці (Лебединський район Сумської обл.),

Букарів у с. Іванополі (Чуднівський район Житомирської обл.) та гетьмана Кирила Розумовського в Батурині (Бахмацького району Чернігівської обл.)

80. Когут Г. Рецензія Івана Франка на статтю віденського мистецтвознавця Алоїза Рігля про українське килимарство // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 201 – 203. – Бібліогр.: с. 203 (15 назв).

Публікація мовою оригіналу (польською) та в українському перекладі рецензії Івана Франка на статтю віденського мистецтвознавця Алоїза Рігля. Уперше рецензія була опублікована в газеті “Kurjer Lwowski” 1892 р. № 91 – 93.

81. Когут Г. Серія килимів невідомої полтавської майстерні XVIII ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 172 – 179; іл.; 6 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 178 (12 назв).

На підставі досліджень чотирьох килимів з колекції Полтавського краєзнавчого музею (по. ТК-3162, по. ТК-3354), Музею українського народного декоративного мистецтва (по. КТ-77) та Національного музею історії України (по. Т-6207) автор статті доводить, що вони репрезентують серію виробів невідомої килимарської майстерні на території колишньої Полтавської губернії. Художньо-стилістичні особливості орнаментики цих килимів дозволяють датувати їх другою пол. XVIII ст.

82. Козак Н. Візантійські митці в Києві у XII ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 146 – 160: 23 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 159 (34 назви).

На підставі аналізу стилістики розписів Михайлівського Золотоверхого собору, церкви Спаса на Берестовім та Кирилівської церкви автор з'ясовує проблему ролі візантійських митців у розвитку київського монументального малярства XII ст. Окрему увагу приділено пошуку непрямих літописних свідчень про приїзд візантійських майстрів до Києва впродовж XII ст.

83. Козак Н. Літописні “майстри із Греків” і Десятинна церква у Києві // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 115 – 122: 3 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 120 (33 назви).

Автор статті обстоює гіпотезу, що згадані в Літописі під 991 р. “майстри із Греків”, запрошені для спорудження Десятинної церкви у Києві, походили з Херсонесу. Зафіксована в Літописі дата повторного освячення храму – 1039 р. – дає підстави припускати, що виконання стінопису

Десятинної церкви тривало до 1030-х рр. Технологічні та стилістичні спорідненості між фрагментами фресок Десятинної церкви та збереженими in situ розписами Софії Київської (датованими 1030-ми рр.), дають підстави припускати, що в обидвох храмах працювала одна група майстрів.

84. Козак Н. Монастирі, церкви та ікони в житті ігумена Варлаама // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С.109 – 115. – Бібліогр.: с. 114 (15 назв).

Автор звертається до викладення в Києво-Печерському Патерику фрагментів історії життя ігумена Варлаама як джерел відомостей з історії мистецького життя княжого Києва у 1060-х – на поч. 1070-х рр. У статті обговорюються питання будівництва перших наземних церков Києво-Печерської Лаври, мистецьких зв'язків Києва з Константинополем, значення княжого патронату для розвитку мистецтва.

85. Козакевич О. Типологізація українських в'язаних виробів кінця XIX – першої половини XX ст. (За матеріалами народного вбрання) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 112 – 121: 6 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 120 (27 назв). – 3 додатком “Типології”.

Перша спроба типологізації українських в'язаних виробів кінця XIX – першої пол. XX ст. на матеріалах українського народного вбрання. Аргументовано вживання термінів “в'язання” та “плетіння”, розглянуто техніку виготовлення в'язаних виробів.

86. Кондратюк А. Монументальне малярство Києво-Печерської школи першої половини XVIII ст.: огляд історіографії // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 369 – 377. – Бібліогр.: с. 376 (31 назва).

87. Кравченко Я. “Renovation Byzantine” Михайла Бойчука в Парижі та описля // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 122 – 125. – Бібліогр.: с. 124 (13 назв).

Про діяльність видатного митця українського модернізму Михайла Бойчука в Парижі, де художник заснував групу “Renovation Byzantine” (“Візантійське відродження”). Група використовувала в своїй творчості принципи візантійського мистецтва.

88. Литвинець Ю. Ікони 1739 – 1741 рр. Покровської церкви с. Сулимівки // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів:

ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 148 – 160: 5 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 159 (23 назви).

Присвячено дослідженню трьох ікон, що належали до іконостасу Покровської церкви с. Сулимівки на Київщині. Автор робить спробу реідентифікації світських осіб, зображених на іконі “Сулимівської Покрови”, з’ясовує функції і значення цих образів у контексті суспільно-політичної ситуації 1730–1740-х рр. На підставі аналізу художньо-стилістичних особливостей сулимівських ікон та порівняння з роботами Києво-Лаврської іконописної майстерні зроблено припущення про належність автора сулимівського іконостасу до київської малярської школи.

89. Міляєва Л. Митрополит Петро Могила і мистецтво Києва 30–40-х рр. XVII ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 161 – 171: 7 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 170 (22 назви).

Стаття висвітлює важливий етап в історії мистецтва та культури Києва, коли митрополиту кафедру посідав Петро Могила. Автор розмірковує над значенням ренесансних ідей щодо відновлення архітектури православних храмів Києва, ініційованого митрополитом. У фокусі розгляду – діяльність італійського архітектора Октавіано Манчіні, який на запрошення Петра Могилы працював у Києві, а також стилістика, іконографія та зміст стінопису церкви Спаса на Берестові, ілюмінація стародруків, пов’язаних з особою Петра Могилы.

90. Міляєва Л. Нове видання з історії українського мистецтва // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 334 – 339. – Бібліогр.: с. 339 (2 назви).

Рец. на кн.: Александрович В. Західноукраїнські малярі XVI ст. – Львів, 2000.

91. Черепанова С. Ідея героїчного в українському сакральному мистецтві. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 186 – 189.

Рец. на кн.: Федь І. Іконічна інтенція героїчного. Слов’янськ: “Канцлер”, 2004. – 204 с.

92. Якимович Б. Вечір пам’яті художника Григорія Смольського // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 168 – 180.

Зі стенограмою вечора, що відбувся 1 березня 1985 р. в Музеї українського мистецтва.

93. Ямаш Ю. Венеційські вакації Івана Труша // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 180 – 186: 5 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 186 (8 назв).

Про творчу поїздку до Венеції 1908 р. відомого українського художника Івана Труша. На підставі вивчення архівних документів, листів художника, що зберігаються в Національному музеї у Львові, малярської спадщини з музейних і приватних збірок відтворено обставини перебування митця у Венеції, визначено об'єкти його зацікавлення.

94. Ямаш Ю. Секрети творчості Івана Труша (на прикладі живописного циклу “З життя пнів”) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 168 – 172. – Бібліогр.: с. 171 (9 назв).

Автор статті аналізує причини появи живописного циклу “З життя пнів”. Порівняння етюдів та зроблених самим І. Трушем фотографій з однієї “моделі” дає матеріал для реконструкції тих завдань, які ставив перед собою художник. Роздуми автора супроводжують дібрані цитати зі спогадів і архівних матеріалів родини Трушів та сучасників видатного митця.

95. Ямаш Ю. Франкіана художника Івана Труша // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 89 – 101: іл.; 10 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 99 (24 назви).

Автор досліджує образ І. Франка у творчості І. Труша, одного з провідних львівських митців кінця XIX – поч. XX ст. Головну увагу зосереджено на живописних портретах, а також проекті надгробного пам'ятника І. Франкові.

96. Яців Р. Графіка Павла Ковжуна у виданнях Івана Франка // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 101 – 107: 5 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 105 (11 назв).

Розглянуто групу графічних пам'яток поч. 1920-х років авторства одного з чільних представників українського образотворчого модернізму П. Ковжуна. Досліджено обкладинки до перевидань творів І. Франка, замовником яких був відомий видавець і громадський діяч Ф. Федорців. Автор доходить висновку, що в образній і пластичній мові цих малюнків відтворено живий досвід П. Ковжуна, який еволюціонував у поглядах на художню форму від ідей необароко до естетики ар деко.

VII. ТЕАТРАЛЬНА АРХІТЕКТУРА

97. Проскуряков В. Принципи типології театральних будинків і споруд Львова та їх розміщення в структурі міста // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 144 – 158: табл. – Бібліогр.: с. 148 (5 назв).

Розглянуто один з найважливіших аспектів театральної архітектури – типологічний. Спираючись на досвід дослідження 65-ти просторів приміщень будинків, споруд міста, автор публікації подає періодизацію формування театральної мережі в місті та історичну номенклатуру львівських театрів.

98. Проскуряков В., Стояновський О. Українські культурно-просвітницькі споруди міста Коломиї, в яких діяли українські театри // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 166 – 172. – Бібліогр.: с. 169 (9 назв).

Висвітлено попередні результати обстеження архітектури українських культурно-просвітницьких будинків і споруд у м. Коломиї, задекларованої як місто, де формувалися засади не тільки української сучасної культури, а й просторово-організаційні та архітектурні.

99. Ямаш Ю. Реконструкція первісного зовнішнього вигляду театру С. Скарбка у Львові // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 159 – 165: іл. – Бібліогр.: с. 165 (6 назв).

Про давню іконографію театру С. Скарбка у Львові, датування якої не переступає межі 40-х років XIX ст. Автор доводить, що об'єктом згаданих малюнків не могла бути реальна будівля театру, оскільки вони містять суттєві архітектурні неточності. З урахуванням помилок зроблено реконструкцію первісного зовнішнього вигляду будинку Львівського театру в час введення його в експлуатацію 1842 р. Подано також подає аналіз архітектурно-художнього рішення споруди.

VIII. ТЕАТРОЗНАВСТВО

100. Бічуня Н. Curriculum vitae Северина Паньківського // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 173 – 174. – Бібліогр.: с. 174 (6 назв).

101. Ботунова Г. Іван Алчевський і український театр початку ХХ ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 13 – 18. – Бібліогр.: с. 18 (15 назв).

У статті висвітлено вплив видатного українського співака Івана Алчевського на розвиток української культури, українського театрального мистецтва; його суспільно-просвітницьку діяльність, заснування з його ініціативи московського гуртка “Кобзар”, що згодом переріс в Українську секцію, численні мистецькі заходи, організовані цим гуртком.

102. Веселовська Г. Життя сценічного твору: з історії першовтілення опери Б. Лятошинського “Золотий обруч” за повістю Івана Франка “Захар Беркут” // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 47 – 55. – Бібліогр.: с. 53 (16 назв).

Автор розглядає історію сценічних втілень опери Б. Лятошинського “Золотий обруч” за повістю Івана Франка “Захар Беркут”, прем’єра якої відбулася 1930 р. одразу в трьох театрах України. Принциповим моментом дослідження стало виявлення соціально-політичного контексту, в якому створювався і функціонував твір.

103. Веселовська Г. Проблема знаку в театральному мистецтві // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 3 – 10. – Бібліогр.: с. 9 (8 назв).

Стаття присвячена теоретичним питанням сучасного театрознавства, зокрема проблемі знаку в театральному мистецтві. Розглянуто різні види театральних знаків, а також способи їхнього зв’язку і взаємодії.

104. Владимірова Н. Філософсько-сценографічне осмислення “Гамлета”: (Діалог між художниками двох століть) // Вісник Львівського універ-

ситету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 28 – 34. – Бібліогр.: с. 34 (5 0назв).

Про особливості, точки зіткнення та відмінності двох сценографічних проектів за трагедією В. Шекспіра “Гамлет”, відстань між якими – майже століття. Об’єкт дослідження – теоретичні праці та ескізи відомого англійського режисера і художника Е.Г. Крейга та сценографічний проект випускника Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури А. Романченка.

105. Гарбузюк М. До окреслення поняття “Сценічна реальність”: спроба квантовомеханічної інтерпретації феномену коекзистенції // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 3 – 12. – Бібліогр.: с. 12 (11 назв).

Перша спроба квантовомеханічної інтерпретації певних психічних процесів, засадничих для акту творення сценічного образу (за системою Станіславського). В основу інтерпретації покладено принцип аналогії між явищами мікро- та макросвіту. Через один із основних принципів квантової механіки – принцип інтерференції – витлумачено феномен сценічної коекзистенції.

106. Гарбузюк М. Музика у виставі “Гамлет” Львівського театру ім. М. Заньковецької (1957 р.): співпраця режисера й композитора // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 49 – 57. – Бібліогр., прим: с. 55 (12 назв).

Досліджено особливості музичного рішення вистави “Гамлет” Львівського театру ім. М. Заньковецької (1957.) у контексті співпраці композитора та режисера.

107. Гарбузюк М. Скільки “Гамлетів” у “Гамлеті”? (Спроба структурного аналізу драматичного твору) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 19 – 27. – Бібліогр.: с. 26 (7 назв).

Структурний аналіз трагедії “Гамлет” В. Шекспіра зроблено на основі актантної моделі. В процесі розгляду глибинних оповідних структур класичної п’єси виявлено принаймні дві моделі, перетин та взаємодія яких, очевидно, забезпечують і особливу змістову глибину твору, і широкий діапазон його інтерпретацій, сценічних зокрема.

108. Горбатовський П. Стаціонарний польський театр у Києві 1905–1914 років // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство.

– Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 19 – 44. – Прим.: с. 37.

Про постійний (стаціонарний) польський театр у Києві. Театр відіграв важливу роль у національному й патріотичному вихованні поляків. У 1906–1909 рр. через фінансові проблеми театр складався з аматорів, якими опікувалися професійні актори. А. Станевський в сезоні 1910/1911 рр. зібрав у Києві справді професіональний колектив, який головно складався з акторів польських провінційних сцен. Найвищого рівня своєї діяльності постійний (стаціонарний) польський театр у Києві сягнув від 1912 р., коли художнім керівником його став Ф. Рихловський. В основі репертуару – різножанрова драматургія (мелодрами, водевілі, історичні драми та ін.) польських авторів та в перекладі з інших мов.

109. Гринишина М. Шляхи класики в драматичному театрі України ХХ – початку ХХІ ст. (На прикладі сценічної історії “Камінного господаря” Лесі Українки) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 74 – 83. – Бібліогр.: с. 83 (9 назв).

У статті викладено деякі концептуальні положення щодо шляхів інтерпретації класичної драматургії в українському театрі впродовж ХХ ст. Матеріалом слугувала сценічна доля “Камінного господаря” Лесі Українки.

110. Єрмакова Н. Учителіві // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 234 – 235.

Рец. на кн.: Михайло Верхацький. Дні і праця. Листування. Спогади сучасників. – К.: РВЦ “Проза”, 2004. – 238 с.

111. Зінов’єва Т. До питання про архетипні риси персонажів українського вертепу // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 15 – 23. – Бібліогр.: с. 22 (16 назв).

На ґрунті концепції архетипів К.Г. Юнга у статті здійснено спробу проаналізувати підстави виникнення, популярності, пізнішого занепаду та відродження вертепу.

112. Зубеляк М. Олена Дмитраш: сторінки трагічної долі (на матеріалах фондів Музично-меморіального музею С. Крушельницької) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 44 – 48: іл. – Бібліогр.: с. 48 (8 назв).

Музично-меморіальний музей С. Крушельницької досліджує музичну культуру краю. Особлива увага приділяється збиранню та вивченню матеріалів, пов’язаних із постатями раніше забутих або заборонених діячів української культури. Серед них – жертва сталінських репресій Олена Дмитраш

– оперна та камерна співачка, педагог. У статті накреслено життєвий та творчий шлях О. Дмитраш на основі матеріалу з фондів Музею.

113. Клековкін О. До окреслення лексеми “театр” // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 3 – 14. – Бібліогр.: с. 11 (70 назв).

Дослідження значень лексем і термінів “театр”, “театральний” цікавило учених від часів Платона й Арістотеля. Ці окреслення були суперечливими, залежними від усталених історичних традицій і модерних підходів до самої діяльності театру. Автор статті подав порівняльний аналіз означення терміну “театр”.

114. Козак Б. До акторської творчості Леся Курбаса в театрі товариства “Руська бесіда” (1914 р.) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 300 – 303: іл. – Бібліогр.: с. 303 (5 назв).

У статті подаються уривки з рецензій і рецензії театрознавця Фердинанда Матіоса, які публікувалися у німецькій пресі з приводу гастролей театру товариства “Руська Бесіда” у Чернівцях в травні 1914 р. Аналізуючи дані публікації, автор статті додає нові штрихи до творчого портрета молодого актора Леся Курбаса.

115. Козак Б. Матеріали до біографії Мирослава Григорієва // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 221 – 233: іл.

Автор подає інформацію про факти співпраці графіка, сценографа Мирослава Григорієва (1911–2000) з Львівським оперним театром у постанові 1943 р. “Гамлета” В. Шекспіра. У статті публікується перекладена з англійської мови біографія М. Григорієва та ілюстрації його ескізів театрального костюма, що були передані зі США донькою митця з архіву батька.

116. Козак Б. Палімпсест українського “Гамлета”: переклад і прапрем’єра 1943 року // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 52 – 75: іл. – Бібліогр.: с. 73 (39 назв).

У статті розглянуто: хронологію і проблематику основних періодів підготовки вистави першого українського “Гамлета” у Львівському оперному театрі 1943 р. (режисер – Йосип Гірняк, у ролі Гамлета – В. Блавацький), рецензії на прем’єру, обставини, пов’язані з перекладом тексту п’єси, та пошуки цього перекладу, який здійснив Михайло Рудницький.

117. Козак Б. Соціальний *gestus* Франкіани Театру ім. М. Заньковецької // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 40 – 47. – Бібліогр.: с. 46 (17 назв).

Автор розглядає постанови за творами Івана Франка від 1923 по 2000 р. в Театрі ім. М. Заньковецької. Виміром соціальної актуальності та мистецької вартості спектаклів обрано кількісний показник зіграних вистав кожної нової постанови і число глядачів, які їх відвідали, що вказує на роль глядачів як вагомого чинника у творенні такого театрального явища як вистава.

118. Кошелінська М. Драми Григора Лужницького “Ой, зійшла зоря над Почаєвом” та “Голгота” у сценічній практиці Галицького українського театру “Заграва” (1933–1938) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 45 – 57: 3 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр.: с. 56 (17 назв).

Про релігійні постанови українського професійного театру в Галичині “Заграва” під керівництвом видатного режисера Володимира Блавацького, а зокрема про вистави “Ой, зійшла зоря над Почаєвом” та “Голгота”, що стали знаковим явищем в українському театрі 30-х років ХХ ст.

119. Краснянська О. Спроба типології театральної гри. Драматичний аспект // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 4. – С. 11 – 18: 2 табл. – Бібліогр.: с. 18 (2 назви).

Про можливість застосування теорії гри у театрознавчій науці. Автор подає класифікацію ігор і намагається з’ясувати, зокрема, чи існує певний зв’язок між видом гри та видом трагедії.

120. Лаврентій Р. Український Молодий театр “Заграва” (Декілька штрихів до творчого портрету) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 304 – 325. – Бібліогр.: с. 325 (3 назви). – 3 додатком театрального виробничого календаря Українського Молодого театру “Заграва” (під керівництвом В. Блавацького) за 1936 р.

На підставі публікацій у щоденних газетах “Діло” та “Новий час” автор реставрує повний театральний виробничий календар мандрівного українського театру (під назвою Український Молодий театр “Заграва”) за два сезони: 1936–1937 рр. Автор простежує закономірності творчого процесу і мистецького зростання цього театрального колективу.

121. Лужницький Г. Три редакції Франкової драми “Украдене щастя” / Вступ. ст., підгот. тексту Р. Пилипчука // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 165 – 191. – Бібліогр.: с. 171 (11 назв).

Автор вводить у науковий обіг вступну статтю Г. Лужницького, яка не втратила своєї актуальності, уперше подає нередаговані тексти уривків інших редакцій “Украденого щастя”. Готуючи публікацію, автор зіставив текст, який передрукував Г. Лужницький і зредагував В. Сімович, з оригіналом, що зберігається у Фонді І. Франка відділу рукописів Інституту літератури імені Т.Г. Шевченка.

122. Максименко С. Львівський оперний театр 1941–1944 років: дискурсивний аналіз сучасних досліджень істориків театру Польщі та України // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 58 – 73: іл.; 4 іл. [на вкл. арк.]. – Бібліогр., прим.: с. 72.

Дискутуючи з сучасними польськими та українськими театрознавцями, авторка з'ясовує маловідомі факти з діяльності Львівського оперного театру 1941–1944 рр.

123. Маршалек А. Польська театральна школа у Львові 1869–1872 рр. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 10 – 25. – Бібліогр.: с. 24 (25 назв).

Про обставини виникнення і діяльності першої у Львові польської акторської школи, організованої з ініціативи Товариства Прихильників Національної Сцени. Питання про створення акторської школи у Львові ставилось неодноразово, починаючи ще з 1821 р., однак цей план реалізовано тільки 1869 р. Школа діяла недовго, проте мала велике значення, бо не тільки виховала кількох хороших акторів, але й була першою – після варшавської – школою такого типу. Стаття репрезентує також детальну програму навчання у Львівській школі. Історія інституційної акторської освіти у Львові чекає на своє подальше опрацювання.

124. Микитюк П. Українська шкільна драма XVII–XVIII ст. як сакральний феномен // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 29 – 34. – Бібліогр.: с. 33 (9 назв).

На основі джерелознавчих матеріалів (оригінальних творів шкільної драматургії) досліджено точки зіткнення шкільного театру з Богослужбеними текстами, його віддзеркалення в самих творах української шкільної драми.

125. Паламарчук О. Опери та оперети у постановці Володимира Блавацького // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 140 – 143. – Бібліогр.: с. 143 (5 назв).

Окремим доробком драматичного режисера Володимира Блавацького є постановка опер та оперет у театрах Галичини. У статті розглянуто особливості їх сценічного вирішення у найплідніший, львівський період творчості режисера (1941–1944).

126. Паньківський С. Моє Curriculum vitae // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 174 – 180.

У публікації вперше видрукувано коротку автобіографію актора, режисера, перекладача Северина Паньківського (1872–1943) та його листи, адресатами яких є відомі діячі української культури.

127. Пилипчук Р. Ранні театральні зацікавлення Івана Франка // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 3 – 40. – Бібліогр., прим.: с. 33.

Про ранню драматургію Івана Франка, його перші спроби у галузі перекладництва чужомовних драматургічних текстів та зв'язки з професійним українським театром у Галичині.

128. Попович О. Українські театральні традиції в Перемишлі // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 26 – 33. – Бібліогр.: с. 33 (10 назв).

Про театральне життя у Перемишлі з другої пол. XIX ст. до кінця XX ст.: діяльність театру товариства “Руська бесіда” та інших мандрівних труп. Подано репертуар, прізвища акторів, керівників театрів, аналіз суспільно-політичного тла, зокрема, 1939–1950-х рр.

129. Ревуцький В. Вистави за творами Івана Франка на сцені української діаспори // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 199 – 201.

Подано список театральних вистав, здійснених драматичними гуртками в діаспорі за драмами та інсценізованими прозовими творами Івана Франка у 1907–1973 рр.

130. Роздольська І. Штрих до сильвети Василя Стефаніка // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 181 – 182.

131. Рой У. Театральні рецензії Івана Франка в газеті “Kurjer Lwowski” // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2006. – Вип. 6. – С. 149 – 165.

Перша публікація у перекладі українською мовою театральних рецензій Івана Франка, що виходили в газеті “Kurjer Lwowski” з 1888 р. по 1893 р.

132. Семенюк М. Гнат Хоткевич як теоретик і практик аматорського театру // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С. 180 – 220. – Бібліогр.: с. 200 (6 назв).

Аналіз творчості Г. Хоткевича в контексті культурного процесу в Україні на межі XIX–XX ст. Автор досліджує діяльність Г. Хоткевича – мистецтвознавця, теоретика театру, режисера, драматурга, її впливи на розвиток українського театру зокрема та культури загалом.

133. Стадник Й. Лев Лопатинський / Вступ. ст., приг. тексту і ком. С. Максименко // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 261 – 272. – Бібліогр.: с. 266 (15 назв).

Автор вступної статті С. Максименко на підставі фактів з життя і творчості та спогадів сучасників виводить місце Л. Лопатинського в історії українського театру та подає з приводу книжки Д. Антоновича “Триста років українського театру” відгук Йосипа Стадника, який свою статтю під назвою “Лев Лопатинський” присвятив маловідомим фактам з біографії родини Лопатинських.

134. Степанчикова Т. Львівський єврейський державний театр (1939 – 1941) // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 35 – 51: іл. – Бібліогр., прим: с. 50.

Однією з найменш вивчених сторінок у театрознавстві є історія діяльності національного єврейського театру у Львові. У статті досліджено останній період його існування в статусі державного під художнім керівництвом Іди Каменської в 1939–1941 рр.

135. Степанчикова Т. Репертуар єврейських театрів у Східній Європі кінця XIX – початку XX ст. // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2004. – Вип. 4. – С. 35–44. – Бібліогр.: с. 43 (15 назв).

Автор статті в контексті загальних культурних явищ робить огляд єврейської драматургії вказаного періоду, яка жила численні єврейські театри на теренах України, в тому числі й у Львові, була невід’ємною частиною усього поліетнічного театального процесу в Галичині.

136. Федорак Н. На шляху до осягнення поетики українського театру // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 326 – 328. – Бібліогр.: с. 328 (1 назва).

Рец. на кн.: Софронова Л. А. Старинный украинский театр. – М.: “Российская политическая энциклопедия” (РОССПЭН), 1996. – 352 с., илл.

137. Федорак Н. Твори пасійної традиції, віднайдені І. Франком, і їхнє місце в системі українського барокового театру // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 3 – 9. – Бібліогр.: с. 9 (11 назв).

На матеріалі віднайдених І. Франком драматичних творів української шкільної традиції, а також із залученням тексту т.зв. “ізіомської вірші” зроблено спробу жанрового впорядкування (ієрархізації) “низького”, “середнього” та “високого” стильових варіантів вирішення пасійної теми в межах естетики барокового театру. Хоч сам І. Франко при розгляді цих творів усю увагу зосередив на їхній тематичній спорідненості, з’ясуванні часу їх написання та взамовпливах, проте його висновки виявилися продуктивними і для жанрово-стильової класифікації пам’яток.

138. Федорцева С. Василь Стефаник у моєму житті // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2001. – Вип. 1. – С. 182–186.

Спомини актриси Софії Федорцевої про Василя Стефаника.

139. Цимбал Н. Експлікація слова в східноєвропейському експериментальному театрі 1910–20 рр.: основні тенденції // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 34–43. – Бібліогр.: с. 42.

Про зміни театральної естетики в першій чверті ХХ ст. через призму складових елементів акторської фактури: тіла і голосу, мови та ритму. Стаття є поштовхом до подальшого поглибленого вивчення режисерської та акторської практик у театрах України 1910–20 рр. та їхнього впливу на театральну практику другої половини ХХ ст.

140. Юрковський Г. Проблеми дослідження різдвяної теми в театрі ляльок / Перекл. з рос. Н. Федорака // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2003. – Вип. 3. – С. 24 – 28. – Бібліогр.: с. 27 (2 назви).

Про вертеп як один із важливих елементів європейської культури. Його походження, взаємовпливи лялькового Різдва в різних країнах, розвиток архітектури сцени (нерухомі ясла, портативний вітвар, сцена у формі скрині). Також про драматургію і тексти лялькових різдвяних вистав.

141. Яремчук І. Віра Левицька: народжена бути на сцені // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2002. – Вип. 2. – С. 329 – 333. – Бібліогр.: с. 333 (4 назви).

Рец. на кн.: Ревуцький В. Віра Левицька. Життя і сцена. – Торонто; Нью-Йорк: Об'єднання українських письменників "Слово", 1998. – 269 с.

142. Яремчук І. Номо Ludens у зоні тоталітаризму // Вісник Львівського університету. Серія мистецтвознавство. – Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2005. – Вип. 5. – С.236 – 240. – Бібліогр.: с. 240 (6 назв).

Рец. на кн.: Гайдабура В. Театр між Гітлером і Сталіним. Україна: 1941–1944. Доли митців. – К.: Факт, 2004. – 320 с.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- Александрович В. **68, 69, 70, 71, 90**
Алчевський І. 57, 101
Антонович Д. 133
Арістотель 113
- Байцар А. 34
Багрянний Іван 31
Барвінський В. 22, 44, 55
Барвінський О. 6
Бенях Н. 72
Бічуня Н. **6, 100**
Блавацький В. 5, 116, 118, 120, 125
Бойчук М. 72, 87
Боньковська О. 3
Ботунова Г. **101**
Букарі 79
- Вахнянин А. 63
Вербицький М. 63
Верхацький М. 110
Веселовська Г. **102, 103**
Вінкельман 69
Владимирова Н. **104**
Возницький Б. 73
Воробкевич Т. **35, 36**
- Гайдабура В. 142
Гайне Г. 46
Гарбузюк М. **4, 105, 106, 107**
Гах І. 74
Гелитович М. 75
Гірняк Й. 116
Гітлер 142
Голинський М. 65
Горбатовський П. **108**
Григоріїв М. 115
Гринишина М. **11, 109**
- Грушевський М. 23
Гревен Р. 47
- Демчук Н. 12
Диба Ю. 1
Дітчук О. **41**
Дмитраш О. 112
Доможирова Г. **13**
Дорошенко В. 25
Драганчук В. 37
Дубровний Т. **38**
- Єрмакова Н. **110**
Єфіменко А. 39
- Жаровський О. 14
Жишкович В. 76
- Зінов'єва Т. **111**
Зубеляк М. 112
- Іванова О. 77
- Казелла А. 54
Качмар Л. 15
Кашкадамова Н. **40, 41**
Кашуба М. **16, 17**
Кияновська Л. **42, 43, 44, 61, 63**
Клековкін О. 113
Клодель П. 18
Ковжун П. 96
Когут Г. **78, 79, 80, 81**
Когут С. 18
Козак Б. **5, 114, 115, 116, 117**
Козак Н. **82, 83, 84**
Козакевич О. 85

Козаренко О. 49
Колесса М. 44
Кондратюк А. **86**
Концпольські 79
Кордуба М. 23
Косаковські – Потоцькі 78
Кос-Анатольський А. 38
Коссак В. 3
Коцовський В. 6
Кошелінська М. **118**
Кравець О. 6
Кравченко Я. **87**
Краснянська О. **119**
Крвавич Д. 33
Крейг Е. 104
Крушельницька М. 55
Крушельницька С. 50, 65, 67
Кузик В. **19**
Куліш М. 11
Курбас Л. 11, 114

Лаврентій Р. **120**
Ластовецька З. **45**
Левицька В. 141
Левицька Г. 41
Левицький В. 6
Леся Українка 109
Лефлер 58
Лильо О. 2
Липецька М. **46**
Липківська Г. 7
Лисенко М. 46
Лисько З. 44
Литвинець Ю. **88**
Ліст Ф. 40
Лобода Г. 73
Лопатинський Л. 133
Лопатинські 133
Лужецька І. **47, 64, 65**
Лужницький Г. 118, **121**
Лучук Т. **20**
Льосс Г. **48**
Людкевич С. 42, 55, 62
Лятошинський Б. 102

Мазепа Ф. 73
Мазурик З. 21
Максименко С. **122, 133**
Маліп'єро Дж. Ф. 54
Манчіні О. 89
Маршалек А. **123**
Матіос Ф. 114
Матюк В. 63
Мельник Л. **49**
Менцинський М. 47, 65
Микитюк П. **124**
Мисько-Пасічник Р. **50**
Мишуга О. 59, 65
Міляєва Л. **89, 90**
Могила П. 89
Мушак Ю. 20

Назар Л. **22**
Наливайко С. 73
Нижанківський Н. 44
Нижанківський О. 63
Новак В. 44

о. Іван Купріян 14
Овсійчук В. 33
Осадця О. **51**

Паламарчук О. **52, 53, 66, 125**
Паньківський С. 100, **126**
Перейма О. **54**
Пилатюк О. **55**
Пилипчук Р. **121, 127**
Піаф Е. 32
Піх О. **23**
Піщетті І. 54
Платон 113
Покровський М. 61
Полуботок П. 79
Попович О. **128**
Портер Квінсі 58
Порохівник Ю. **44**
Проскур'яков В. **97, 98**
Процев'ят М. **56, 57**

- Ракус О. **24**
Рагайчакова Д. **8**
Рачі Д. 73
Ревуцький В. **129, 141**
Ревуцький Д. 19
Респігі О. 54
Рибчинська Н. **25**
Рігель А. 80
Роздольська І. **130**
Розумовський К. 74
Рой У. **131**
Романченко А. 104
Рудницький М. 116
- Савицький (молодший) Р. **58**
Свобода Н. **59**
Семенко М. 11
Семенюк М. **26, 27, 132**
Сенека 20
Сигетинський А. 67
Сімович В. 121
Скарбек С. 99
Скорик М. 38, 42
Скотний В. 33
Смольський Г. 92
Софронова Л. 136
Стадник Й. **133**
Сталін 142
Станевський А. 108
Станіславський К. 105
Степанчикова Т. **134, 135**
Стефанік В. 5, 130, 138
Стояновський О. **98**
- Тиможинський В. 37, 39
Тихобаєва Г. 67
Томмазіні В. 54
Труш І. 93, 94, 95
- Федас Й. **9**
Федорак Н. **136, 137, 140**
Федорцева С. **138**
Федорців Ф. 96
- Федь І. 91
Франко І. 6, 12, 15, 16, 25, 26, 36, 42, 62,
80, 96, 102, 127, 129, 131, 137.
- Хоткевич Г. 26, 27, 132
- Цимбал Н. **139**
- Чайковський А. 10
Чарторийські 73
Чекас Л. **61**
Черепанова С. **28, 33, 91**
- Швед М. **29**
Шекспір В. 4, 104, 107
Шкурупій Гео 11
Шумилович Б. **30**
Щербаков І. 38
- Юнг К. 111
Юрковський Г. **140**
- Якимович Б. **10, 92**
Якубович М. 79
Ямаш Ю. **93, 94, 95, 99**
Яремчук І. **31, 141, 142**
Яросевич Л. **62**
Ясіновський Ю. **60**
Яців Р. **32, 33, 96**
- Dabert D. 13
- Kruk M. P. 69
- Grešlik V. 70

ЗМІСТ

Від укладачів	3
Передне слово.....	4
I. АРХІТЕКТУРА.....	7
II. ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР.....	8
III. КУЛЬТУРОЛОГІЯ.....	11
IV. МУЗИКОЗНАВСТВО.....	17
V. МУЗИЧНИЙ ТЕАТР.....	24
VI. ОБРАЗОТВОРЧЕ ТА УЖИТКОВЕ МИСТЕЦТВО.....	26
VII. ТЕАТРАЛЬНА АРХІТЕКТУРА.....	33
VIII. ТЕАТРОЗНАВСТВО.....	34
Іменний покажчик	44

Бібліографічне видання

Львівський національний університет
імені Івана Франка
Факультет культури і мистецтв

**ВІСНИК
ЛЬВІВСЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

СЕРІЯ МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

**Бібліографічний покажчик змісту
(2001–2006)**

Літературний редактор
Ніна Бічужа

Верстка
Інна Шкльода

Підписано до друку 30.11.06.
Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура Таймс.